

quantitatem; at hoc modo euidens est non posse fieri determinatam comparationem vnus ad vnā vel duarum ad duas; nec similiter vnus ad medietatem alterius, vel ad tertiam aut quartam eius partem. Ergo in hac etiam secunda combinatione locorum & instantium non potest supponi motus puncti ita velox vt singulis instantibus sit in singulis distinctis locis.

Tertiam combinationem per eorundem locorum & instantium facillime conuelles tum 1 ex dictis iam ad duas præcedentes: tum 2 quia punctum non potest esse per motum in pluribus locis discretis, pluribus instantibus sese inuicem immediate subsequentibus; nam hæc vt dictum est non extenduntur magis vnum instans; & ita per motum, punctum illud esset simul (id est vno eodemque instanti) in pluribus discretis locis; at hoc euidenter non est moueri; tum 3 è conuerso, quia non potest per motum esse in pluribus inuicem immediate contiguis locis, per plura instantia discreta; sic enim 1 esset tantum in vno loco; cum, vt dictum est, illa non nisi vnum efficiant; atque ita punctum non moueretur: Deinde saluatim secundum illa discreta instantia esset in eo vno loco, id est (vt intelligitur ex dictis paulo ante ad 2 combinationem) modo in eo esset modo non esset, quod est impossibile. Ergo impossibile etiam est 3 illa combinatio locorum & instantium: Et quia, vt ex dictis euidens est, nulla alia est possibilis; sequitur absolute nullo modo posse supponi punctum ita moueri vt singulis instantibus successiue sit in singulis locis distinctis.

Hæc omnia 9 confirmo breuiter sed vniuersaliter, nempe quoad motum & quietem tam corporis quanti quam puncti indiuisibilis; præmitto duo. Primum sit. Esse per 1 vnum instans in vno loco non est quiescere in illo; quia vnicum illud instans est hinc primum esse in eo loco, hinc vltimum esse in eodem; primum quidem, quia immediate ante, nullum erat esse in eo loco; alioqui non esset instans vnicum: vltimum vero; quia post illud, nullum aliud est esse in eo loco ob eandem rationem (quia scilicet alioqui non esset vnum instans in vno loco sed duo instantia) & illud primum ab hoc vltimo non differt; alioqui hoc ipso etiam essent duo esse in eo loco; & sic essent duo instantia. At quies dicit saltem duo esse, & quidem continua in vno loco; quia dicit esse prius & posterius: nam dicit in vno loco id quod dicit motus in pluribus locis. Ergo quies non est per vnum instans: addo. Ergo nec per plura instantia sibi immediate succedentia; quia plura sibi immediata, vt ostensum est, non magis extenduntur quam vnum; adeoque nec possunt sibi immediate succedere cum extensione: iterum addo, Ergo nec per plura discreta instantia seclusis partibus intermediis, quia hic modus essendi repugnat continuæ durationi rei quiescentis, quæ vel ideo non quiesceret inter duo instantia; quia nec existeret toto tempore intermedio. Ergo quies dicit esse in loco per tempus aut partem temporis.

Secundum quod præmitto est. Si 1 ponantur plura loca communicantia etiam si sint infinita quæ discrepent singula in singulis tantum per vnum indiuisibile; non discrepabunt; quandoquidem iisdem terminis continebuntur; non enim possunt esse diuersi termini quando posteriores cum prioribus ita confunduntur, vt extraillos minime sint; at ita se res habet quando duorum locorum termini non differunt nisi per vnum indiuisibile; aut si non ita habet, euidenter sequitur vnum indiuisibile facere extensionem; hoc vero est impossibile tum per definitionem indiuisibilis, tum per 2 prop. cap. 7, ex qua constat nec duo nec tria nec infinita iuxta se posita facere extensionem. Ergo corporis quanti motus, quia est de loco in locum, supponit spatium quantum, quantumcumque sit, quo locus à loco discrepet.

His ita præmissis dico primo sic. Quia 1 motus dicit plura loca continue sumpta; & hæc non possunt haberi vno instanti, nec (quod ex demonstratis in idem recidit) etiam infinitis si sola sumantur: quies vero dicit vnum locum non vno solo instanti, neque (quod vt dictum est in idem recidit) etiam infinitis si sola sumantur; sequitur instantia sola nec motui nec quieti explicandis posse deferuire; adeoque necessarias prorsus esse tum ad motum tum ad quietem partes temporis quantas. 2 dico sic. Quia 2 motus est de loco in locum; locus autem non differt à loco, si per vnum tantum indiuisibile spatij, vel etiam per infinita inuicem immediata differat: sequitur indiuisibilia spatij, si sola sumantur, nullatenus posse deferuire motui explicando, ac proinde ad hoc necessarias esse partes spatij quantas. Euidenter ergo abutitur geometria & arithmetica, qui motum & quietem explicare contendit spatio ac tempore inuicem comparatis secundum sola ipsorum indiuisibilia; vt sit in argumento proposito: quid ergo mirum, si hac via veritatem non assequatur, sed potius aberret à scopo cum aberret à tramite.

In forma 3 autem respondeo ad argumentum, negando minorem: & ad probationem eius dico esse multiplicem repugnantiam quam hætenus ostendi in singulis combinationibus: in prima scilicet foret motus & non foret: in 2 foret motus subsultorius, & secundum loca & secundum instantia: item fieret determinata comparatio indeterminati temporis cum indeterminato loco: in 3 punctum esset in duobus locis eodem instanti; vel in vno loco

PR. II.
instantia
discreta.

11
Combi-
nationis
ostenditur
impossibili-
tas tribus
de causis.

12
9 Breuis
confirma-
tio prædi-
ctorum.
1 Esse in
vno loco
per vnum
instans non
est quiesce-
re.

13
1 Loca com-
munican-
tia non dis-
crepant per
solum in-
diuisibile.

14
2 Per in-
stantia sola
nec motus
est nec
quies.

3 Per sola
indiuisibi-
lia spatij
non est mo-
tus.

3 Responde-
tur in for-
ma 3 af-
firmatue re-
pugnantia.